

พระราชบัญญัติตราวิสุทธิสารภรณ์

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชปรารภว่า ตราวิสุทธิสารภรณ์ซึ่งทรงสถาปนาขึ้นไว้เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ สำหรับพระราชนานผู้ที่ได้รับราชการสนองพระเดชพระคุณ มีความดีความชอบเฉพาะพระองค์นั้น บัดนี้ทรงพระราชดำริเห็นว่า ในผู้ที่ได้รับราชการสนองพระเดชพระคุณมีความดีความชอบเป็นส่วนพระองค์นั้น บางคนก็เป็นผู้นำที่ประจำอยู่นอกพระราชสำนัก และได้รับใช้ราชการมีความ

ชอบในส่วนพระองค์ชั่วคราว ได้รับพระราชทานตราพระมหามงกุฎเป็นการสมควรรออยู่แล้ว แต่บางคนมีหน้าที่อยู่ประจำใกล้ชิดพระองค์ในพระราชสำนักได้ทรงพระกรุณาใช้สอยสนิทสนมเป็นเนืองนิตย์ และผู้นั้นได้ตั้งใจรับราชการสนอง พระเดชพระคุณ ด้วยความจงรักภักดีซื่อสัตย์สุจริตต่อใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาทเป็นที่พอพระราชหฤทัย สมควรจะมีเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พระราชทานให้ สมกับความดี ความชอบเป็นพิเศษชนนอกจากตราพระมหามงกุฎอีกอย่างหนึ่ง จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้า ฯ สั่งให้สร้างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในพระองค์ขึ้นอีกอย่างหนึ่ง ด้วยพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ซึ่งที่ พระราชทานนามว่าตราวัลตะภาภรณ์ แล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติตราวัลตะภาภรณ์ และให้ ใช้ ได้ตั้งแต่วันที่ได้ลงประกาศเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ดวงตราวัลตะภาภรณ์นั้น เรืองเงินทำเป็นรูปกลีบบัวแหลมยื่นออกสู่แฉก ในแฉกหนึ่ง ๆ จำหลักเป็นลายกลีบซ้อนกันสองกลีบมีเกสรจี่เหล็กโปร่งแทรกสีที่สลับกับกลีบบัวแฉก ด้านหน้ามีอักษรพระบรมนามาภิไธยย่อ รร กับเลข ๖ หมายความว่า สมเด็จพระบรมราชาธิบดี รัชกาลที่ ๖ จำหลักเป็นเพชร โสภนประดับลอยเด่นอยู่ในวงกลมกลางดวงตรา ด้านหลังมีเป็นรูปจักรวาลอันลอยขึ้นมาจากพื้นเงินเกลี้ยง ห้อยแพรแถบสีครามแก่ มีริ้วขาววาวแดงเป็นลวดอยู่

ริม เหมือนแพรแถบเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่ง มหาวิ
มังกุฎ สำหรับประดับเสื้อที่อกข้างซ้ายเหมือนอย่างเครื่องราชอิสริยา
ภรณ์ท่งปวง

มาตรา ๓ ตราวัลลະภາภรณ์ ในเมื่อประดับอกเสื้อร่วมกับตรา
อื่น ๆ ให้ติดไว้ต่อจากตราปฐมจุลจอมเกล้าวิเศษ หรือตรามาธิบดี
แต่ข้างหน้าตราอื่น ๆ ท่งปวงนอกจากนี้

มาตรา ๔ ตราวัลลະภາภรณ์มีชนเดียว สำหรับพระราชทานแก่
ผู้ที่ได้รับราชการ ถลองพระเดชพระคุณ ประจำใน พระราชสำนัก และอยู่
ใกล้ชิดพระองค์เป็นเนืองนิตย์ พระราชทานได้ทุกชั้นบุคคลตาม
พระราชอัชฌาสรีย์ ไม่เกี่ยวข้องกับยศหรือบรรดาศักดิ์ และการพระราช
ทานตราจะได้ทรงพระราชดำริให้พระราชทานด้วยพระองค์เอง ผู้หนึ่งผู้
ใดจะกราบบังคมทูลขอพระราชทานเพื่อตน หรือกราบบังคมทูลแนะนำ
เพื่อพระราชทานผู้อื่น ไม่ได้เป็นอันขาด ผู้ที่ได้รับพระราชทานตรา
วัลลະภາภรณ์ จะได้ ประกาศ นามในราชกิจจานุเบกษาให้ ทราบทั่วกัน
ทุกคราวพระราชทาน

มาตรา ๕ ผู้ที่ได้รับพระราชทาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราวัลลະ
ภาภรณ์ ถ้าประพฤติตนไม่สมควรไม่เป็นที่พอพระราชหฤทัย จะ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้เรียกตราคืนเสียเมื่อใด ๆ ก็ได้ แล้ว
แต่พระราชอัชฌาสรีย์

มาตรา ๖ ให้กรมมหาดเล็กหลวง เป็นเจ้าหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ^{นี้}

พระราชบัญญัติตราไว้เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัตยุบัน^{นี้}

ประกาศยกเลิกการเก็บเงินค่านา

ตามประเพณีที่พระยาเมืองได้กำหนดไว้ให้ให้พระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านาสก ๑๑๕ แลกฏข้อบังคับ พระราชบัญญัติเพิ่มเติมบรรดาที่^{ได้}ตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัติลักษณะเก็บเงินค่านาสก ๑๑๕ แทน

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า การเก็บเงินค่านาในมณฑลปัตตานีที่ได้ถือปฏิบัติอยู่ในเวลานี้ ได้จัดเก็บตามประเพณีที่พระยาเมืองได้กำหนดไว้แต่โบราณกาล แลการเก็บเงินค่านานามิใช่ต่างกัน คือบางเมืองเก็บตามจำนวนพรรณเข้าปลูก บางเมืองเก็บตามโคกที่ใช้ในการทำนา บางเมืองเก็บตามจำนวนเข้าที่ทำได้ ส่วนการยกเว้นก็ได้วางหลักต่างกัน คือ บางเมืองไม่มีการยกเว้น บางเมืองถ้าได้เข้ามีจำนวนต่ำกว่าร้อยละ